

GAZETA TRANSILVANIEI

Director :
GAVRIL POP

Intemeiată la 1838 de GHEORGHE BARIȚ

Apare de două ori pe săptămână

Redacția:
Brașov, Str. Regele Carol I. Nr. 56—58.
Telefon: 2440.
Administrația: Calea Victoriei 55.
Telefon: 2622.

SCOPURILE ECONOMIEI NAȚIONALE

În concepția actuală, nu se poate vorbi decât în înțeles restrâns despre scopuri ale economiei naționale. Se poate vorbi mai degrabă despre o tehnică economică pusă în slujba unor scopuri finale. Economia însăși nu este decât un mijloc pentru satisfacerea unor feluri finale de ordin național-social, biologic și spiritual în special.

Aceasta nu înseamnă însă o desființare a economiei și a problemelor legate de ea. Însemnează numai o privire organică a economiei în complexul manifestărilor de viață ale unei nații și ale omenirii.

În înțelesul acesta restrâns, economia națională își luminează două scopuri principale, fără atingerea cărora nu se poate spune că ea este realizată:

1) În primul rând, ea trebuie să asigure POSIBILITATE DE MUNCĂ PENTRU TOȚI MEMBRII COMUNITĂȚII EI.

Din muncă decurge nivelul social-cultural al oricărei comunități naționale. Munca devine astfel cel dintâi fel economic național, fără de care viața este împresurată de buruienile mizeriei.

Dar accentuăm, că nu este vorba atât de scopul de a munci, ci mai mult de posibilitatea de a munci. Posibilitatea aceasta este o problemă din cele mai de seamă, transmisă de sistemul economic liberal de ieri, în care muncitorii industriali și comerciali erau expuși șomajului, iar agricultorii trăiau în mizerie în gospodării supraîncărcate de brațe de muncă.

Economia de astăzi își face un scop din asigurarea acestei posibilități.

2) Al doilea scop ce și-l propune economia națională — și pe care trebuie să-l realizeze — este VALORIFICAREA TUTUROR POSIBILITĂȚILOR ECONOMICE NAȚIONALE.

Din această valorificare decurge posibilitatea de muncă, de care este condiționat nivelul social al nației. Din ea rezultă bunurile care contribuie la întreținerea vieții fizice și servesc și viața spirituală a omului.

Dar scopurile acestea nu pot fi atinse cu rezultat maxim decât în lumina și în căldura idealurilor sociale ale vremii noastre și cu mijloace tehnice și politice bine stabilite. Fundamentul acestor noi idealuri este solidarismul național-social. Omul nu poate pierde din vedere interesele de viață ale semenului său. El nu trebuie să se lase furat de egoism și dus pe drumul intereselor individualiste. El face parte dintr-o comunitate, prin plămâni căreia respiră și prin ale cărei aspirații se poate ridica pe culmile înalțelor satisfacții morale, spirituale, naționale. Comunitatea aceasta nu trebuie să fie zdrențuroasă, nici lipsită de posibilități culturale. Ea este un organism viu, care trebuie crescut în întregime, în toate laturile, în interesul ei propriu și în interesul omenirii.

În cadrul acestor idealuri, individualismul de până acum este condamnat și odată cu el este pus la o parte și latifundiarismul, care este de esență capitalistă,

Comunicat oficial asupra situației interne

București, 12 (Rador). — În ultimele 24 de ore pe întreg teritoriul țării a fost liniște. Descinderile și perchezițiile făcute de autorități până în seara de 10 Februarie 1941 au dat rezultatele următoare:

În Capitală au fost arestate 3.428 persoane, dintre care 927 au fost puse în libertate; în provincie: 4.117 persoane.

Printre persoanele arestate se menționează: Nicolae Măndreanu și Șerban Olimpiu, șefi de rebeli; Gh. Seracin, fost șef

al poliției legionare din Sibiu; Bratu Bucur, fost primar din Rășinari-Sibiu; Teodoreanu P., Modoran I., Vonteanu G. și Caicic N., autori ai dezarmării gărzii militare a aeroportului din Arad.

Tribunalul militar al Capitalei a judecat 50 persoane participante la rebeliune, pronunțând trei condamnări la muncă silnică între 5—7 ani, 24 codamnări la închisoare dela 3 luni la 3 ani și șase luni și 5 persoane au fost achitate. Procesul asasinilor din pădurea Jilava (jud. Ilfov) a rămas în continuare.

Conferința administrativă dela Prefectura județului

Brașov, 12. — Marți, în 11 Febr., la Prefectura județului s'a ținut o conferință administrativă, la care au participat d-nii colonel Gh. Vrânceanu, prefectul județului, A. Comănescu, subprefectul județului și pretorii: Al. Vasilescu, Gh. Petala, S. Leu, Nic. Lupu, D. Dumitrescu, Dr. Viciu, E. Sonea etc.

S'a discutat modalitatea ajutorării familiilor concentraților, s'au stabilit măsurile de administrație și poliție ce trebuie luate, s'a pus la punct, chestiunea organizării recensământului, precum și verificarea gestiunilor primăriilor comunale.

D-nii pretori au raportat d-lui prefect situația plășilor în decursul ultimelor două săptămâni.

CONSFAȚUIREA DELA CAMERA DE COMERȚ

În aceeași zi, la orele 11, la Camera de Comerț s'a ținut o consfătuire, unde s'a discutat problema prăvăliilor evreiești.

La această consfătuire au luat parte d-nii: col. Gh. Vrânceanu, prefectul județului, subprefect A. Comănescu, Dr. G. V. Gologan, primarul municipiului, Ion Ciurea, chestorul poliției, Picu, prim-

și capitalismul burghez exploatator. Solidarismul social se împacă mai bine cu proprietatea țărănească, cu spiritul și cu etica țărănească în general. El se împacă deosebit de bine cu muncitorul satisfăcut în nevoile lui materiale și în năzuințele lui spirituale. Întreprinzătorul industrial nu trebuie să mai fie un exploatator al muncitorului și al consumatorului, ca până acum. El trebuie să fie mai degrabă un administrator de bunuri, capabil să activeze și să fructifice aceste bunuri în folosul general al societății.

Dar aceasta nu înseamnă numai o mai bună prășuire a muncii, ci și posibilitate de muncă pentru mai mulți. Munca

procurorul Tribunalului, ing. Ionică, fost primar etc.

S'a hotărât ca să se cerceteze cazul fiecărei prăvălii în parte, de organele competente, urmând ca mai apoi să fie pronunțată sentința.

Până la acea dată se menține starea de lucruri actual, funcționarea prăvăliilor fiind supravegheată și controlată de organele administrative locale.

★

Luni, 10 Febr., orele 10, la primăria municipiului s'a ținut o consfătuire, de față fiind d-nii: prefect Gh. Vrânceanu, subprefect A. Comănescu, primar Dr. V. Gologan, conducătorii cooperației și oficiului de aprovizionare local.

S'a examinat problema aprovizionării județului cu grâu și porumb, precizându-se în principiu, că în cursul săptămânii viitoare se va aplica noul regim al pâinii cu făină de mălai, intrucât a început să sosească mari cantități de făină de mălai, necesare la fabricarea pâinii.

S'a mai discutat chestiunea menținerii funcționării diferitelor cantine, creiate în ultimele luni.

Aceste cantine vor funcționa și de aici înainte, cu personalul existent, sub controlul direct al primăriei.

mai bine plătită înseamnă o mai mare putere de cumpărare a muncitorului, iar, ca urmare, o intensificare a producției și largirea posibilităților de muncă. În economia agricolă, structura țărănească a proprietății poate însemna deosebit de bine o intensificare a producției, comportând o largire de posibilități.

Gospodăria țărănească și întreprinderea industrială cu structură socială apar astfel, din punct de vedere tehnic economic, ca mijloace sau unități economice în cadrul cărora se pot realiza mai bine obiectivele economice ale unei nații.

AL. BARBAT

Nostalgia păcii

Nu este om, pe care întrebându-l ce mai face, cum o duce, să nu-ți răspundă: „Toate ar fi cum ar fi, numai de-ar da Dumnezeu pace”. Este în acest cuvânt de consolare cu toate greutatele vieții, condiționată de cuvântul pace întreaga multumirea omului. Pacea este astăzi darul cel mai de preț pe care nu-l are lumea și după care tânjește.

Sunt aproape doi ani de când popoarele sunt încleștate în război. Popoare mari au căzut, granițe ce păreau veșnice, s'au sfărâmat și totuși în această teribilă așteptare a desnodământului final războiul pare mai crâncen.

Precum în timp de pace se vorbește de înarmare, tot astfel în timp de război există o „armată” a păcii. Deoparte și de alta, oricât de învrăbiți ar fi beligeranții, se pun, din dorința de-a o vedea cât mai repede împlinită, ipotezele împăcării. Nostalgia păcii cuprinde tot mai multe suflete. Și e firesc să fie așa. Războiul este o stare socială nenormală. Viața fără pace e un coșmar greu de dus, chiar dacă nu și-ar face apariția prin război, criza economică. Urmările cele mai grele ale războiului nu sunt nici de ordin economic și am zice nici chiar de schimbări de frontiere, ci mai mari, mult mai mari urmările de ordin sufleteș, dezechilibrul nou dintre popoare, pe care îl produce sentința de pace a învingătorilor. Pentru a asigura o pace durabilă nu e destul ca învingătorii să dicteze condițiile păcii, iar cei învinși să le împlinescă. Căci este știut că cea dintâi cauză a unui nou război sunt chiar condițiile pe care le impun învingătorii celor învinși. Dacă ele sunt inspirate din gând de răzburare ori trufie, ele nu pot aduce armonia și frățietatea dintre popoare. Dacă ele sunt dimpotrivă călăuzite de principiul iubirii, care nu se bucură de nedreptate ci se bucură de adevăr, atunci pacea mult așteptată poate fi privită ca un climat de rodnicie înfăptuirii.

Venirea vremii de pace și durabilitatea ei atârna — să nu vi se pară ciudat — de prezența sau absența lui Hristos în inima celor ce o vor formula. Pacea pe pământ se poate înfăptui numai atunci când prin ea se împlinesc dreptatea lui Dumnezeu. Întru cât Hristos trăește în lume, întru atât va fi pace. El este izorul păcii. El n'a lăsat ucenicilor Săi și lumii nici înțelepciunea Sa, nici sfințenia vieții Sale, nici puterea Sa fără margini, ci le-a lasat lor și nouă, pacea Sa: „Pacea mea o las vouă, pacea mea o dau vouă”.

Poporul românesc, supus la grele încercări și lovituri în ultima vreme, așteaptă cu încredere pacea. El n'a asuprit pe nimeni, n'a luat dela nimeni nimic. Dar pacea pe care o așteaptă și pentru care e gata să se sacrifice, orea să fie o pace întemeiată pe dreptate. Pe dreptatea nepărtinitoare a istoriei, pe dreptatea sfântă a jertfei și pe dreptatea strigătoare la cer a atâtor inimi de români rămași sub stăpânire străină. El nu cere decât dreptul lui natural, de a-și vedea copiii străși în casa neamului. Dreptul acesta elementar de-a se strânge cei de-un sânge și de-o lege în hotare cari să cuprindă întreg trupul și sufletul neamului. Popoarele mari au început a implini pentru fiii lor acest drept și vedem în aceasta un semn că în ziua păcii acest drept nu va fi nesocotit față de popoarele mici.

Neîmplinirea lui înseamnă o nouă epocă de război și încă o nouă nostalgie a păcii.

V. C.

Minte și inimă românească

ZIARISTUL IOAN BECHNITZ

— Conferința d-lui prof. Ion Mateiu —

Impresia covârșitoare se mai cuprinsu de privilegiul conferinței d-lui prof. Ion Mateiu, privitoare la un luptător de elită al Ardealului, care, mă stăpânește încă.

O adevărată revelație a fost pentru toți ascultătorii rolul ce l-a jucat în publicistica ardeleană deținutul gazetar și om de cultură, care a fost modestul Ioan Bechnitz. Deaceia au dori să reproducem în cele ce urmează portretul acestui luptător de elită, după schița măiestră a conferențierului, pentru ca să afle și altă lume, care n'a avut norocul să fie de față la această conferință, măcar ceva despre acest lărbat excepțional.

Ioan Bechnitz și-a format cultura sa aleasă la diverse universități din Germania, impunându-se în calitate de publicist atenției generației chiar în epoca tinătăii sale tinerești, ca student al Universității din Heidelberg. Lăsat fiind de grijile existenței materiale, a avut posibilitatea să-și consacre întreaga sa pricepere și putere de muncă zărilor și românești, devenind „tipul intelectualului de rasă, cu gusturi alese și exigențe superioare, formate în urma unor nefărmite lecturi din toate domeniile cugetării, care-i creaseră în societatea ardeleană reputația unui om de mare cultură și de extraordinară erudiție”. Cu drept cuvânt a fost poreclit „Biblioteca ambulată”, fiindcă adeseori au făcut „ajluri fructuoase” la luminile lui înșiși membrii comitetului național. Filolog subtil, Ioan Bechnitz și-a câștigat merite superioare prin lupta ce a dus-o pentru triumful ortografiei fonetice în presa din Ardeal, combătând cu talent și curaj rătăcirile sistemului etimologic, punând astfel capăt desbinării, care constituia o mare piedecă în drumul unității limbii și culturii noastre.

Ioan Bechnitz a isăbit astfel să facă din „Telegraful Român” de pe la anii 1870-1880 o „gazetă cu nerv” și să joace un rol extraordinar de important la „Tribuna” lui Slavici. Deși personal nu a scris articole prea numeroase, toată structura ideologică, precum și înfățișarea tehnică a acestor faimoase gazete, scrisi cu competență și inimă curată, era, în cea mai mare măsură, opera iscusitului și neobositului om de cultură și de bun simț, care a fost modestul ziarist Ioan Bechnitz. „Ca orice eveniment național — subliniază cu drept cuvânt conferențierul — apariția „Tribunei” trebuia să aibă un factor spiritual, care să-l gândească, că-l germineze și să-i determine întruparea prin convingerea forțelor morale și materiale de cari aveau nevoie. Cine putea să fie acest om inspirat și de prestigiu, într-o vreme, când Sibiu — focar al vieții noastre românești — abunda de asemenea valori culturale și naționale. Răspunsul așa de neașteptat pentru mulți din cunoșcătorii trecutului nostru, ni-l dă chiar Slavici. El spune: „Tribuna e creațiunea unui om fără preocupări politice, pe care numai puțin îl știu, amicul meu Ioan Bechnitz, nepotul unui negustor trecut în timpul eleviei dela

București la Sibiu. Om cu pozițiune materială independentă și necesătorit, Bechnitz putea să-și petreacă viața lucrând potrivit cu înclinațiile sale literare, și dela întărcărea sa din Germania el a trăit numai pentru „Telegraful Român” și în urmă pentru „Tribuna”. El n'a înduplecat să iau sarcina de director al ziarului; el a ales numele „Tribuna”; el a hotărât formatul, literele, împărțirea, maniera de redactare, ortografia, tonul ba chiar și limba ziarului”.

Inspirându-se din „svoarele limpezi ale marilor simțiri populare”, tribunații au rezistat eroic tuturor atacurilor concentrice deslășuite cu furie atât din tabăra românească, cât și din lagărul guvernului maghiar. O epocă cu adevărat eroică a fost epoca de glorie a „Tribunei”, în care s'a îndeplinit o curajoasă operă de bieiure a conștiinței naționale, fapt prin care s'a contribuit într-o largă măsură, la pregătirea unității naționale a Românilor subjugăți. Dovada s'a făcut „spre groaza Ungurilor” — după cum a subliniat d. prof. Ion Mateiu — „în procesul „Mero-randului”, când Clujul a fost literalmente invadat de zeci de mii de Români, în frunte cu Moji, hotărâți să susțină prin prezența lor neînduplecată, bărbăția frun-tașilor acuzați de trădare pentru reclama-rea autonomiei Transilvaniei”.

Activității viguroase desfășurată de ziarul „Tribuna” trebuie să i se atribue, în primul rând, schimbarea pasivismului politic într-un „activism impresionant, impus de clocotul maselor populare”, care cereau mai presus de toate, susținerea unei lupte politice înverșunate, pe viață și pe moarte, după cum învățaseră dela marile arhieru al bisericii ortodoxe dela Sibiu, dela Mitropolitul Saguna, care era și capul politic al Românilor din Ardeal. Tribunații, adevărații copii suflători și ne-înfricatului și înțeleptului arhieru, executau cu pietate, convingere și devotament testamentul politic moștenit dela conducătorul lor spiritual.

În opera zăriștică dela „Tribuna”, lui Ioan Bechnitz i se rezervează un rol covârșitor. El era sufletul „Tribunei”. Să nu se uite că nici ceilalți colaboratori, în frunte cu Slavici, nu erau publiciști de mână a doă. Și dacă printre astfel de valori intelectuale, Ioan Bechnitz era considerat ce însuși directorul „Tribunei”, cel mai bine înzestrat și mai bine pregătit dintre toți, fiind unanim recunoscut de „adevăratul conducător al mișcării”, putem să ne dăm și mai bine seama că amintirea acestui publicist merită să rămână veșnică în mintea tuturor și să fie slăvită de toate generațiile.

Semnificativă poreclă îi dădu, pe vremuri, mecenatul Diamandi dela Brașov, zărișticul lui Ioan Bechnitz, numindu-l „Be-fehl” (=Poruncă), fiindcă „tot, absolut tot, se mișca în redacție după indicațiile și ordinea lui. Subiectele articolelor se discuta în prealabil, se scriau acasă cu răgaz, apoi se citeau în Bechnitz, înainte de a fi date la tipar. În fiecare dimineață era

cel dintâi în redacție, unde răsfoia zărele, citea informațiunile, atrăgea atenția redacțiilor asupra articolelor mai însemnate și dădea explicațiunile. Perfect orientat în arșcarea politică, literară și artistică, mai ales în ce privește muzica și artele plastice, i se întâmpla uneori să aibă nedumeriri în ce privește faptele relatate de zăre. Pleca îndată la Biblioteca sau la clubul Sașilor unde se găseau toate publicațiile străine, lămurindu-se și făcând notițe pentru zăre. Seara ieșea cel din urmă din redacție, după ce făcea personal revizia paginilor până la ultima informație și stabila cu Slavici materia pentru numărul următor. Odată exemplarul de probă tipărit, îl examina din nou și dădea ordinele de expediție”.

Iată deci, în rândurile de mai sus, portretul zărișticului de rară conștiințozitate, de admirabilă pasiune, dela care ar putea să se inspire mulți grăbiți mânători ai condeului din epoca noastră de viteză.

Îndesebi atenția deosebită și delicată ce o dădea Bechnitz „corespondenței” ce se publica la „Tribuna” din diversele centre românești merită să fie scoasă în relief, fiindcă „nimic n'a contribuit mai mult la răspândirea „Tribunei” și la înrăurirea ei culturală decât această corespondență”, care servea „ideea unității suflatești, atât de scumpă viziunilor dela Sibiu”.

Aceeași atenție o dăduse Ioan Bechnitz și rapoarturilor cu România, credincios lo-zicei lui Slavici — că „soarele pentru toți Români dela București răsare”. O scrisoare a marelui Titu Maiorescu adresată lui Bechnitz, ne-a întărit și mai mult convingerea că extraordinara reputație de care s'a bucurat acest publicist ardelean a fost pe deplin îndreptățită.

După mărturisirea lui Slavici, însuși marele nostru poet George Coșbuc n'ar fi devenit ce a devenit, dacă „n'ar fi nimerit în cercul tribunașilor și mai ales dacă n'ar fi primit îndrumările lui Bechnitz”.

Sprînjindu-se și pe alte mărturii, d. prof. Ioan Mateiu și-a completat admirabilul portret al acestui luptător de elită din glorioasa publicistică ardeleană dela sfârșitul veacului trecut.

Evocarea acestei figuri mărețe din galleria zărișticilor români din Ardeal constituie un protest împotriva soartei nedrepte rezervată, pe nedrept, aceluia a cărui viață se confundă cu „istoria „celui mai strălucit cotidian al Ardealului de ieri”.

I. Gh.

Conferința d-lui Profesor Victor Jinga

Brașov, 12. — În cadrul ciclului „Extensiunii Academice” va conferința Joi, 13 Februarie, ora 7 seara, în sala festivă a Căminului de Comerț, d. prof. V. Jinga despre: „Ardealul în economia noastră națională”.

Convorbiri literare

Vechea și purtătoarea unui glorios nume, revistă, trecută prin multe schimbări și direcții, este tipărită azi sub îngrijirea lui I. E. Torouțiu, tipograf, dar și om de cultură, istoric literar și intelectual cu preocupări variu. Desigur că dănsul, pe lângă tot suflutu ce pune la menținerea acestei publicații ce a implinit 75 de ani, face și sacrificii materiale considerabile, căci noi știm cu câtă greutate apar și se mențin revistele în țara noastră. I. E. Torouțiu merită foarte elogiile, deoarece răvna sa face o revistă bună și totdeauna interesantă, iar numerele ocazionale, cum a fost acela voluminos, închinat lui Eminescu, sau acesta din iulie—Dec. 1940, închinat Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei, sunt bogate, pline, grele ce semnificații și prețioase ajutoare ale intelectualului. În numărul acesta, de care vorbim, menționăm discursul de recepție al lui Liviu Rebreanu la Academia Română și răspunsul dat de Ion Petrovici. Marele romancier român a făcut „lauda țărănului român” ca și Lucian Blaga atunci când a fost ales acum trei ani. E interesant că ambiu, ardeleni, au aceeași preocupare comună. Mai semnalăm articolele lui I. Găvănescu: „Prin munții și văile Moldovei”, al d-rului Ilie Dăianu: „T. Maiorescu și G. Șincai”, apoi al lui Constantin D. Vasilescu: „Ce trebuie să știm despre Basarabia”, al lui Octavian Tăslăuanu: „Lupta dintre două neamuri” și al lui Aurel Morariu: „Bucovina”. Foarte multe poezii originale și multe traduse și o bogată cronică completează acest număr de peste 500 de pagini. Ne place să ne oprim și să atragem atenția asupra unei noiri traduceri a tragediei lui Goethe: „Faust”, a cărei primă parte începe să se tipărească aci și urmează să se termine în nr. pe lansuarie al acestui an. Traducătoarea este d-na Laura Dragomirescu și merită toate laudele pentru versul său curgător și firesc, pentru limba curată și pentru lirismul avântat pe care știe să le pună într-o operă atât de dificilă ca aceasta. Nu putem judeca comparativ exactitatea redării textului original, acum. Relevăm însă frumusețea traducerii în sine, până la o comparare, ei și cercetarea echivalenței. În schimb, nu mă pot opri de a condamna publicarea unor poezii de Rilke, traduse de George Murnu. Nu există cred în literatura noastră românească mai stupide și mai ridicole traduceri ca aceste trei poezii ale bietului Rilke, mare poet, de o rară naivitate și fineță, care în versiunea traducătorului român apare ca un confuz și ca un caraghios. E păcat că ni se oferă asemenea traduceri, care deservesc și revista și pe traducător și pe poetul tradus. Noi știam că Murnu e un bun traducător. Dar poeziile din Rilke ne-au înspăimântat. Mai multă lipsă de simț poetic și critic nici nu se poate. E singurul defect al „Convorbirilor”, defect care trebuia — și era ușor — de înlăturat. O. Ș.

Pentru înțelegerea fenomenului german

de C. SASSU

Momentul istoric actual este caracterizat prin predominarea necăstăată a fenomenului german. Spre deosebire de bună știință, fenomenul german, printr-o întâietate germană în Europa, nu se rezumă la factorul politic, ci reprezintă un complex totalitar, produs general al diferitelor ramuri de viață. De astfel, niciodată în cursul istoriei, hegemonia unui popor nu s'a putut susține numai prin mijloace pur politice, ci totdeauna a fost rezultatul unei superiorități vădite în diferite domenii, sub direcția hotărâtă a factorului spiritual. Așa de pildă, spre a nu aminti decât unele fenomene mai noi, predominarea franceză în Europa, care a dăinuit, cu mici întreruperi, din secolul al 17-lea și până la sfârșitul veacului trecut, culminând în imperiul lui Napoleon, implinitorul politic al marelui revoluționar francez și al ideologiilor sale individualiste, libertare și egalitare, a coincis cu intronarea mentalității raționaliste și ridicarea clasei burgheze — iar și

păneria colonială a Angliei, s'a justificat și menținut prin răspândirea perfecționărilor tehnice ale unei civilizații materialiste, corespunzătoare predispozițiilor empirice și utilitariste anglo-saxone, cele însăși numai o deviere caracteristică a structurii raționaliste dominante.

Asemenea imponderabile istorice au avut, ca forțe creatoare, o însemnată și mai mare pentru dezvoltarea poporului german, printr-o, firea sa, ca și poziția geografică, pe care a deținut-o și o deține în centrul continentului nostru, între enigma asiatică a stepelor rusești la răsărit și omogeneitatea precisă a Franței la apus, între profunzimea de legendă a ținuturilor nordice și luminoasa armonie sudică a regiunilor mediteraneene din preajma Mării Adriatice, reprezintă o sinteză mai complexă, ce întrunește în dinamismul său polar, însăși problema etica tragică a destinului european, așa cum a fost exprimată simbolic de genul lui Goethe.

Ca și figura magică a doctorului Faust, înșulețită și înălțată prin semnificația pe care i-a conferit-o, după chipul și asemănarea sa, msipirația înaripată a titanului dela Weimar, istoria germană este străbătută de aceeași continuă străduință spre desăvârșire în creație, manifestată în atâtea frământări ce indică tot atâtea posibilități și experiențe, spre a se concretiza și implini astăzi, în arhitectonica de uriașă proporții a regimului național-socialist.

Asemenea personajului central al acestei inegalate plasmuirii literare, poporul german a fost stăpânit, în profunzimea straturilor sale suflatești, de o dualitate contradictorie, exprimată logic de Kant, prin noțiunea antinomiilor, și metafizic de panlogismul antitetice al lui Hegel, ce se cere mereu depășit, printr-o neîncetată restabilire de unități în noi și superioare sinteze. Sinteze ce nu pot fi concepute decât organic, ca un tot, ce expresii esențiale ale unor realități date, ca principii ale unor legături indestructibile și continue, ce exclud, ca fiind de prisos, toate posibilitățile de izolare ale unor elemente singurate, printr-o adversitate structurală față de orice fel de gândire formalistă, el neputând avea, după cum a ațat cugetătorul dela Königsberg,

„noțiuni fără conținut concret”, simple unități statice și abstracte, ci numai unități polare și deci dinamice.

Originele istorice ale acestei profunde dualități interioare ce se manifestă, pe plan spiritual, într-un neînterupt sbucium spre a pătrunde până la esențiale, iar pe cel politic, în dramatica frământare de a exprima, în alcătuirile sale naționale, valori universale, trebuiesc căutate în convertirea la creștinismul catolic a neamurilor germanice, după cum pare a confirma chiar și țărnia reacțiune filosofică, în forme atât de violente, a lui Nietzsche împotriva acestei religii. Căci noua credință a pus un popor tânăr și neconșuat, dornic de nestăjenită, vigoasă și eroică afirmare, în slujba unui ideal de renunțare și umilință total străin temperamentului său, iar instituțiile eclesiastice pe care i le-a dat, l-au încătușat în formele perfecționate de organizare ale unei îndelungate experiențe statale, nepotrivite stadiului său evolutiv, infiltrându-i astfel tragicul unei contradicții interioare ce l-a silit, de timpuriu, să rezolve problema găsirii unui nou echilibru suflatesc. Nenumăratele și sângeroasele tragedii din epoca merovingiană a statului franc exteriorizează dramatic perioada de zbucium în căutarea acestui echilibru, găsit deabia în timp!

Ordine, unire, orientare

Cele trei imperative

E clar. S'o repetăm însă: trăim cele mai grele clipe de răspântie ale istoriei noastre. Suntem cu toții de acord asupra acestui lucru.

Care este deci înțaița îndatorire a unui bun român, conștient, matur, intelectual și mai ales a acționa, cu un efort mai mare de răspundere?

Iată-o: să examinăm situația țării și a poporului nostru cu toată seriozitatea, să cântărească toate elementele și factorii împrejurărilor reale, să vadă complexul fenomenelor cu cuget și inimă românească — firește desbrăcat de orice alte preocupări sau considerații — și să tragă concluziile logice.

În felul acesta va ajunge, în mod necesar, la următorul rezultat:

1. Trebuie să facem totuși spre a restabili ordinea și a o menține.
2. Trebuie să facem eforturi spre a creia o cât mai perfectă unire între noi.
3. Trebuie să tindem spre o orientare precisă în toate direcțiile.

Voi fi cât mai scurt și concis.

Ordinea e condițiunea esențială a oricărei prosperități, a oricărei propășiri, a oricărei munci creatoare. Să învățăm dela natură. În natură există o ordine imanență, care îi dă ritmul și calitatea cea mai înaltă: armonia.

Tot așa și în viața socială.

Nu mai dintr'un mediu de ordine se poate realiza al doilea mare postulat: **unirea**.

Și, o știm cu toții: numai în unire rezidă forța. Și aceasta se poate verifica la orice entitate, individuală, socială, națională. Omul d. p., e sănătos, deci puternic, numai dacă organele sale colaborează în armonie. Tot astfel o familie, o națiune, o țară etc.

Deci unire între Români, o cât mai perfectă unire.

Și acum al treilea imperativ: **orientarea**. Înțelegem sub acest postulat categoric, demarcarea, conturarea și soluționarea tuturor problemelor de temelie, a curentelor, tendințelor și aspirațiilor, în așa fel, ca punerea lor în evidență, angrenarea și armonizarea lor, să dea nașterii și statului nostru maximal de forță și de posibilități de progres, de avânt, de refacere și de înnoire.

Mai întâi trebuie să știm și să acceptăm un lucru: România e stat totalitar, devenit astfel, în mod firesc — evolutiv.

cu sprijinul determinant al marelui prestigiu al generalului Biruinții Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român. O mică lămurire: a fi român bun, înseamnă, de cele mai multe ori, a fi face datoria, a fi însă legionar adevărat — accentuez: adevărat — înseamnă a fi face mai mult decât datoria: totul pentru țară. De-acum încolo, orice român trebuie să respecte cele 6 legi: **legea disciplinei, legea educației, legea tăcerii, legea ajutorului reciproc, legea onoarei și legea muncii**.

Și să mai știm un lucru. Il repet: Nu există generații, ci numai o înlănțuire a lor. Orice biruință e preparată de ante-

resori și temelicită prin muncă solidară și reforme, nu numai de oamenii contemporaneității ei, ci și de urmași. Noi d. p., cari am creiat România Mare, ca să zică așa generația războiului pentru întregirea neamului, am avut pe înaintașii noștri, cari ne-au pregătit terenul și cei ce ne-au urmat trebuiau să o conserve!

Este adevărat, izbânda, îngigerea drapelului în vârful redutei, este meritul tineretului între 20—40 de ani, dar realizarea în fapt a acestei izbânzi se poate face în primul rând și mai ales numai cu cei între 40 și 60 de ani. Aceasta e lege peste vreme. Poporul român, pe timpul gloriei lui, se numea: Senatus Populusque Romanus; deci senes, bătrâni, dela 60 de ani în sus, erau în frunte! Firește, o selecțiune trebuia să existe. Dar aceasta, precum și reformele necesare, în toate domeniile, vor trebui să răsară din spiritul și principiile statului totalitar, care ne animă.

„Die Weltgeschichte ist das Weltgericht” (Istoria universală este judecata universală), spune marele Schiller, iar Biblia ne învață că „Dumnezeu este Stăpânul Istoriei”.

Să ne tămăduim rănille adânci și dure-roase și să ne verificăm conștiința.

Cancelarul și Führerul puternicului Reich german, marele nostru aliat, a explicat astfel, în ultimul său discurs, secretul și procedul renașterii Germaniei: „Erst musste das deutsche Volk eine Konzeption annehmen, die es ermöglichte die grossen Kräfte Deutschlands zusammenzufassen. vor allem die idealistischen Kräfte. Denn gerade die beiden grössten Kräfte, die im nationalen und sozialen Lager standen, bekämpften sich auf das Schwerste”. (Mai întâi era necesar, ca poporul german să accepte o concepție, care să permită încheierea forțelor celor mari ale Germaniei, în special forțele idealiste. Căci tocmai cele două forțe mai mari, cari se aflau în tabăra națională și socială, se combateau mai grav).

Să-mi fie permis a încheia cu cuvintele, cu cari mi-am sfârșit articolul „Am scăpat de coșmar și prăpăd”, publicat în „Porunca Vremii” la 26 Sept. 1940:

„Sorții Cerului au vrut, ca puterea legionară să birue. Providența divină ne-a trimis pe generalul Antonescu, conducătorul statului nostru. Români! Să fim treji și conștienți! O desăvârșită armonie, în gând și faptă, ne va duce la victorie. Triumful cel mare nu este departe! Românismul va învia pe toate plaiurile lui! Dar unire, și încredere în neam și Dumnezeu!”

Conducătorul Statului — suntem siguri — va ști să realizeze, prin dragoste și înțelegere, dorințele și aspirațiile tuturor bunilor români.

Dumnezeu să-i ajute.

Dr. IOAN BRAN-LEMENY
Șeful Biroului Presei
Municipiului Brașov

Noul Rector al Academiei Comerciale

Brașov, 12. — Opinia publică brașoveană a luat act cu deosebită satisfacție de numirea ca rector al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale, a d-lui prof. Dr. Pavel Rosca. D-sa face parte din cea mai bună și de distincți profesori cari au ilustrat învățământul românesc din Ardeal în epoca dinaintea de războiul mondial.

Născut dintr'o veche și strălucită familie de preoți ortodocși și crescut în acest mediu profund religios, nu este de mirare că îndată după absolvirea liceului, pe care l-a urmat la Sibiu, a fost trimis să-și facă studiile superioare la Facultatea Teologică Ortodoxă din Cernăuți, cea mai înaltă școală teologică ortodoxă din Sud-estul european, de unde se întoarce cu diploma de doctor în teologie.

Doritor de a-și lărgi cât mai mult orizontul cunoștințelor sale, dela teologie trece imediat la studiile filosofice-pedagogice, pe cari le urmează la Facultățile de litere și filosofie din München și Berlin, unde își susține o nouă teză de doctorat în filosofie la München (1910) tratând despre „Spinoza's Erkenntnislehre”, primită cu elogii de către consiliul Facultății de filosofie din München.

Întors cu așa de frumoase studii, este imediat angajat ca profesor la Seminarul Teologic Andreian din Sibiu, unde funcționează până la sfârșitul războiului. La preluarea imperiului român, face parte din comisia de preluare a Universității din Cluj, contribuind în mod deosebit la românizarea acestei înalte instituții. Modestia sa caracteristică l-a făcut însă să nu se îmbulzească între rândurile noulor profesori universitari români, deși prin cunoștințele sale vaste în domeniul filosofiei și pedagogiei, ar fi putut onora oricând o catedră universitară. Preferă să rămână la Cluj, dar ca director al Școlii normale de învățători, unde timp de zece ani pregătește câteva serii de foarte serioși dascăli, răspândiți pe tot întinsul țării.

În 1928 este numit profesor agregat, iar în 1930 profesor titular la catedra de Pedagogie și Filosofie dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj, în care calitate conduce ca director al Seminarului pedagogic până la 1938 pregătirea noulor profesori din învățământul comercial.

În urma legii de raționalizare a învățământului superior din 1938, prin desființarea secției pedagogice dela Universități

și Academiei, este trecut la catedra de Politică socială, pe care o ocupă și acum.

În toată această lungă perioadă a desfășurat o foarte întinsă activitate didactică-pedagogică, care l-a împus ca unul dintre cei mai de seamă autori pedagogici ardeleni.

Curând după ce a ajuns profesor la Academia Comercială este delegat ca vicerector al Academiei, post pe care l-a deținut în permanență până în toamna anului școlar în curs.

În această calitate a dat dovadă de o foarte vastă capacitate de înțelegere a sufletului tineretului studentesc, pe care a știut să și-l apropie prin tactul, bunăvoia și dragostea cu care îmbrățișa toate problemele interesând viața studentescă. Ca vicerector a fost adevăratul administrator al Academiei, ocupându-se cu toate chestiunile ce priveau gospodăria ei. D-sa trebuie să i se mulțumească întregă bună stare în care se afla Academia la Cluj.

Numirea d-lui prof. Dr. Pavel Rosca în fruntea Academiei Comerciale umple inimile de bucurie tuturor celor cari în fața prestigiului acestei înalte instituții, care în sfârșit și-a găsit omul cel mai nimerit pentru conducerea ei.

De d-sa se leagă cele mai mari speranțe și apem convingerea că prin calitățile sale va reuși să le satisfacă cu prisosință. În fine, Academia are un adevărat rector, și am dori ca epoca aceasta a rectoratului d-sale să fie epoca de aur a Academiei. Năzuințele sale oricât de bine intenționate, nu se vor putea aduce la îndeplinire fără concursul tuturor autorităților brașovene. În primul rând ar trebui să se găsească o rezolvire a problemei localului Academiei. Așa cum stă Academia, situația nu mai poate dura. Dacă vom rămâne în aceeași situație precară ca azi, Academia la anul viitor școlar va trebui să-și caute adăpost în alt oraș, unde va găsi localul corespunzător bunii sale funcționări.

Singura soluție ca Academia să rămână la Brașov, ar fi ca toate autoritățile locale să dea cel mai larg concurs noului rector și împreună să găsească aici cadrul material în care să se adăpostească Academia. Ne gândim că poate înaltele autorități militare ar putea face gestul generos să ofere palatul în construcție al Cercului Militar, care în împrejurările actuale ar fi singurul local demn de prestigiu și înalta misiune a Academiei în acest colț de țară.

Tragere cu cartușe de războiu în regiunea Piatra Corbului

Brașov, 12. — În ziua de 13 Febr. c. se va executa de trupele garnizoanei o tragere cu cartușe de război în regiunea Piatra Corbului (Rabenstein) Sud-Vest Brașov.

În acest scop, în ziua de 13 Febr. c., dela ora 6 dimineața până la ora 18 seara, se interzice orice circulație în zona de mai sus, limitată după cum urmează: La Nord: Stejerișul, exclusiv cotele 600,

964 și 2875 inclusiv.

La Est: Drumul de care Brașov—Poiana exclusiv.

La Sud: Postovarul cu cotele 919 și 807 exclusiv.

La Vest: Calea Ferată Cristian—Brașov exclusiv.

Direcția de tragere dela Est la Vest. Zona în care se vor executa tragerea, va fi interzisă și de posturile militare.

cavalerului produs de cruciate.

Incoronarea, între timp, a lui Carol cel Mare, în anul 800, n'a fost însă nici ea o simplă cinstire sau act fără conținut, ci a însemnat reinchegarea Occidentului în jurul credinței catolice și în spiritul tradiției universaliste a imperiului roman, a cărui menire a fost să asigure existența și unitatea întregii lumi civilizate împotriva barbarilor, prin întronarea unei ordini de drept, capabilă să chetășuiască propășirea și pacea internă. Prin obținerea demnității imperiale, suveranul statului franc devenea, așa dar, moștenitorul Caesarilor și, în același timp, căpetenia recunoscută și arbitru suprem al lumii catolice, având datoria nu numai să ocrotească și să întărească această biserică sub conducerea pontifului dela Roma, ci și să restabilească prin impunerea și extinderea unității de credință, unitatea universală a lumii civilizate. Atât calitatea sa de cap al universalității catolice, cât și datoria misionară, conțineau însă polarități, ce formau germeni viitoarelor conflicte care au provocat prăbușirea întregului sistem medieval.

Franța a scăpat de încercările acestor conflicte, restrângându-se, prin intronarea dinastiei Capetiene, la rosturile limitate ale teritoriului său etnic, reușind astfel să ajungă, mai departe, la închegare-

rea unității sale naționale în cadrul unei monarhii puternice. Germania, dimpotrivă, prin reînnoirea imperiului sub Otto cel Mare, și-a asumat singură greaua sarcină a acestui rost universal, cu toate răspunderile și riscurile pe care le implica. Căci în joc era însăși existența lumii civilizate: valorile culturale create de antichitate și creștinism, contopite într'o sinteză originală, care stă la temeliea civilizației contemporane, așa cum s'a format în Apusul Europei și întins apoi asupra întregului glob. Între lumea antică și epoca modernă se găsește marea și tulburătoare existență a imperiului medieval german. Acesta a menținut și transmis conștiința comunității europene, pe care a încercat să o realizeze prin restabilirea unei unități organice în formele ierarhice feudale, ce îngăduia fiecărui participant atăta libertate câtă era necesară originalității sale și rostului său funcțional, supunându-l, în același timp, conștrângerii unei solidarități indispensabile împlinirii misiunii comune, concretizată în biserică catolică și spiritualitatea creștină. Unitatea imperială a evului mediu n'a înăbușit nici o individualitate națională sau alcătuire colectivă ce participa la destinul comun al lumii catolice, ci dimpotrivă, adesea chiar le-a stimulat, după cum arată exemplul Ungariei

și al Poloniei din acel timp, sau protecția acordată oraselor, pentru că alcătuirea sa era conformă spiritului timpului și ținea seamă de realități, acordând prin structura aristocratică a legăturilor feudale, maximul de libertate posibilă atunci. Tocmai în urma restrângerii funcțiilor imperiale numai la un rol de conducere și de arbitru, fără exercițiul unei stăpâniri efective și nemijlocite asupra întregului teritoriu al statului, s'a produs dezagregarea imperiului medieval și desfacerea comunității europene pe care o reprezenta, în urma adversității constante a Papalității și a alianței sale cu puterile teritoriale particulare, al căror triumf a însemnat prăbușirea întregului sistem medieval și instăpânirea formelor egoiste ale unei dominații de clasă, în diferitele alcătuiri statale care au obținut acum o ființă de sine stătătoare.

În această luptă s'au ciocnit două concepții, cea organică a imperiului, ce căuta să mențină unitatea continentală pe baza realităților date, în formele complicate ale ierarhiei feudale, și cea formal-juridică, a tradiției de drept romane, reprezentată de Papalitate, care, spre a obține completa sa libertate de acțiune și uniformitate de administrație, nepregeând și susținea veleitățile de suveranitate ale

formațiilor particulare, a sfârșit prin a distruge atât unitatea spirituală, cât și cea politică a occidentului european, prin reacțiunea reformelor religioase și nașterea statelor naționale. Acestea au născut soarta imperiului, reducându-l, prin pacea Westfalică, la o simplă ficțiune, „la un organism monștruos și fără viabilitate”, cum îl definește Severinus de Monzambano, istoriograful și juristul constituțional raționalist al secolului al 17-lea.

Sfărâmându-se astfel unitatea occidentală a Europei, Germania a urmat și ea evoluția generală, caracterizată printr'o necurmată rivalitate între diferitele egoisme statale. Căci principiul raționalist, formal și exterior al echilibrului european, descoperit în Italia renașterii ca un remediu momentan și trecător împotriva pericolului unei complete anarhizări a Peninsulei și adoptat de Anglia pentru a menține discordia pe Continent, în interesul scopurilor sale imperialiste, n'a fost în stare să satisfacă necesitățile vitale ale popoarelor și să armonizeze diferitele interese, în așa fel ca să mențină conștiința comunității de destin, cum a făcut-o, în măsura concepțiilor de atunci, imperiul. Neconținutele războaie, răscoale și revoluțiuni au dovedit ineficiența acestui principiu pentru sta-

INFORMAȚIUNI

D. Dumitru Lungu, revenind la gazeta noastră, este autorizat a ne reprezenta și a încasa sume de bani, contra chitanțe semnate de direcție.

RECTIFICARE. Din reportajul nostru „Adezina Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale „Regele Mihai I”-Brașov la politica d-lui General Antonescu”, apărut în numărul trecut al ziarului nostru, am omis din greșeală prezența d-lor prof. Dr. A. Gociman-Oituz, Dr. D. Hășegan, Dr. I. Tanislau, Dr. Lupas, Dr. I. Moga, Dr. Ilie Hășegan, N. Benchea; d. secretar general Dr. V. B. Stroe, V. Varga secretar, Cor. Dragomir casier-contabil și d-rele E. Purza și L. Cristoloveanu.

Facem cuvenita rectificare.

Reprezentanța comediei „Papa se lustruște” anunțată pentru Miercuri 12 Febr., se amână pe data de 9 Martie a. c.

Societatea Vânătorilor din Brașov, așează în zilele de 15 Febr.—30 Martie 1941 sânge otrăvit pe terenurile: în jurul Abatorului, Podul peste Timiș sec pe șoseaua Brașov—Uzin, iar stricnină pe terenurile: Spinarea lungă, Timișul de sus la Timiș sec, Vladiț, Cărbunari, Babarunca, Roșca, Doftana și Dălgui.

Aceasta se aduce la cunoștința publicului pentru a evita în mod categoric această regiune în zilele amintite mai sus.

Publicațiune

Se face cunoscut că în ziua de 1 Martie 1941, ora 9 dimineața, Regia Autonomă I. A. R. din Brașov, va face licitație publică pentru procurarea a 500 vagoane lemne de foc.

Cei care vor lua parte la licitație, vor depune o garanție de 5% din valoarea furniturii oferite, care se va restitui după ce va livra 10% din cantitatea de lemne oferită.

După deschiderea ofertelor, va urma licitația orală cu concurenții prezenți, începând dela prețul cel mai mic al ofertelor.

Ofertele se vor face în conformitate cu caietul de sarcini, care se poate vedea în fiecare zi de lucru între orele 8—13, la Serviciul Administrativ dela Uzinele I. A. R. din Brașov.

Sunt preferați furnizorii din imediată apropiere a orașului Brașov.

Lemnele sunt livrabile până la data de 1 Octomvrie 1941.

REGIA AUTONOMĂ I. A. R.

COMUNICAT

În vederea inventarierii bunurilor și fondurilor instituțiilor conduse de Mișcarea Legionară Secția Brașov (Ajutorul legionar și cantine etc), rugăm instituțiile și particularii, cari au dat contribuțiunile lor, fi în bani, fie în materiale, să anunțe verbal sau în scris Prefecturii jud. Brașov, camera Nr. 5.

tele continentale, documentată și în opera monstruoasă a Congresului dela Viena, spre a fi din nou confirmată de subrezenia, atât de evidentă astăzi, a ordinii impuse prin Pacea dela Versailles. Singurul popor cărui, într-adevăr, i-a fost respectarea și aplicarea acestui principiu a fost cel englez, care, în timp ce Europa era necontenit sfâșiată de aprige conflicte și adversități, a reușit să-și învinge, cu stăruință, imperiul său colonial.

Noi, și împreună cu noi majoritatea popoarelor din bazinul dunărean, am suferit foarte mult din cauza acestui principiu, formând obiect de compensație, conform schematicii sistemului comercial al teoriei echilibrului, pentru aplanarea diferitelor poște imperialiste ale marilor state sau constituind teren de exploatare capitalistă sub masca liberalismului economic. Numai Ungaria, care a sabotat și zădărnicit toate încercările de reconstituire viabilă a bazinului dunărean întreprinse de Casa de Austria, continuatoarea tradiției universaliste imperiale, a reușit, în baza aceluiași principiu de compensații, să ajungă, în anul 1867, în posesia unui stat disproporționat, spre a provoca, prin politica sa de maghiarizare, aceeași instabilitate, caracteristică situației generale europene, și înălțurul re-

Elveția va fi legată cu Adriatica printr'un canal navigabil

Milano, 12 (Bit.) — Italia a realizat în ultimii ani însemnate lucrări și în domeniul navigației pe cuprinsul teritoriului Peninsulei, și mai cu seamă în valea Padului.

În momentul de față sunt pornite lucrări prin care râul Po va putea deveni, în cursul său central, navigabil pentru vasele de 600 tone. Pentru aceste lucrări a fost prevăzută o investiție de 200.000.000 lire.

Pentru canalul dintre Po și Milano și portul fluvial al acestui oraș, a fost prevăzută o investiție de 300.000.000 lire și s'a socotit că în șase ani lucrările vor fi

terminale.

Mult mai impunător va fi canalul actualmente în studiu dintre Milano și Lago Maggiore, care va avea o ramificație spre Torino. Consiliul Federal elvețian însuși, a subliniat, într'una din sesiunile sale, utilitatea acestei căi de comunicație, care va îngădui ca o mare parte a traficului elvețian să poată fi îndreptată dela Lugano pe Lago Maggiore spre Veneția și invers, pe un parcurs de apă de aproape 540 km.

Realizarea acestui mare proiect va asigura unei întinse regiuni din Europa Centrală un deosebit avantaj economic și o rapiditate de transport simțitoare.

Convocare

Acționarii firmei „ELIMA” Societate Anonimă de Electricitate din Brașov, sunt convocați în adunare generală ordinară la sediul social Brașov, str. Regele Mihai Nr. 24, în ziua de 27 Februarie a. c., ora 7 seara, pentru a delibera și decide asupra următoarei ordini de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra exercițiului 1940.
2. Raportul cenzorilor.
3. Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere încheiate pentru exercițiul 1940.
4. Descărcarea Consiliului de Administrație și a Cenzorilor de gestiunea pe exercițiul 1940.
5. Alegerea a doi cenzori.
6. Eventuale propuneri.

Pentru a participa la adunarea generală, acționarii vor depune acțiunile lor la casa societății din str. Regele Mihai Nr. 24, până la 25 Februarie 1941, în schimbul unei adeverințe de primire, care va servi și drept carte de legitimație pentru participarea la adunarea generală. Dacă în ziua fixată nu se va întruni numărul de acționari cerut de statute pentru a decide valabil, adunarea generală se va amâna pentru 10 zile fără altă publicație, când se va delibera și decide, oricâți acționari vor fi prezenți.

Consiliul de Administrație.

Primăria Com. Cernatu. Jud. Brașov.

No. 225/1941.

Publicațiune

Primăria comunei Cernatu județul Brașov vinde prin licitație publică, prin strigări orale, în ziua de 26 Februarie 1941, ora 10, la primăria comunei, doi tauri Sienthal, deveniți neapți pentru reproducție.

Prețul de strigare este de Lei 24, per kgr. greutate vie.

Licitatia se va face în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P.

Dacă prima licitație nu va avea rezultat, se va face o doua licitație în ziua de 10 Martie 1941, la aceeași oră.

Cernatu, la 8 Februarie 1941.

Primar: Dr. Ioan G. V. Cologan. Notar: Iosif Mihalle

giunei dunărene.

În Germania însă, amintirea glorioasă a imperiului și a rostului său universal a persistat ca un element constitutiv al sufletului național, pentru că stabilitatea, siguranța și neatrănarea continentală neastânjenită condiționa însăși dezvoltarea poporului german, cel mai numeros dintre neamurile așezate chiar în centrul Europei. Din această cauză chiar și cancelarul Bismarck, cu toate că era conducătorul Prusiei, una din formațiunile teritoriale care au distrus vechea unitate imperială, a încercat, imediat ce a devenit exponentul intereselor generale ale germanismului, să refacă, cu mijloacele politice ale epocii sale, această unitate continentală, prin încheierea „Triplei Alianțe”. Crearea acestui bloc continental a stărnit adversitatea firească a puterilor periferice, a Franței și a Rusiei, dar în deosebi a Angliei, care nu se puteau împăca cu emanciparea centrului european de injeccțiunile lor interesate, favorabile numai intențiilor lor revanșarde, imperialiste sau exploatare.

Trecutul războiului mondial n'a fost decât o nouă ciocnire între cele două concepții, cea unitaristă și cea particularistă, care, de atâtea secole, au conferit Europei ritmul precipitat al trăirii sale tragice.

No. 5108/1940

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 12522-1940 a Judecătoriei de ocol Brașov, în favorul reclamantului Transilvania S. A. de asig., repr. prin avocatul Dr. Norbert Graesser Brașov, pentru încasarea creanței de 5716 Lei și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 14 Februarie 1941, orele 12 a. m., la fața locului în Brașov, Str. Ing. E. Ioniță No. 51 et., unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară una mașină de scris, 1 covor și mobile de casă în valoare de 9100 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Brașov, la 17 Ianuarie 1941.

Portărel, Indescifrabil.

Publicațiune

Se publică spre cunoștința generală, că la data de 20 Februarie 1941, ora 10 a. m., va avea loc la Administrația Comercială a Monopolului Alcoolului, din București, Calea Victoriei Nr. 114, în conformitate cu prevederile art. 61 din Legea Monopolului Vânzării Spiritului și Băuturilor Spirtoase, o tratare prin bună învoială, cu oferte închise și supraofertări verbale, pentru concesiunea distribuției spiritului casnic, rachiurilor de Monopol și spiritului denaturat în cuprinsul județului Brașov.

Cantitățile de produse ce vor trebui să fie distribuite, anual sunt de minimum:

- a) 5.490.500 gđal pentru spirit casnic și produse monopolizate;
 - b) 550.000 gđal pentru spirit denaturat.
- Concesiunea va fi acordată pe timpul dela 1 Aprilie a. c. până la 31 Martie 1944, în condițiunile prevăzute de regulamentul pentru vânzarea și distribuția produselor Monopolului Alcoolului și caietului de sarcini ce se vede la Administrația Comercială M. A. T. Biroul Depozitelor județene, în fiecare zi de lucru, între orele 12—15.50.

Garanția ce va trebui depusă de concurenți, pentru a fi admisi la tratare prin bună învoială anunțată prin prezenta publicație va fi în valoare de 25% din garanția prevăzută în caietul de sarcini la art. 7 și va fi consignată la Casa de Depuneri și Consignațiuni, 3/4 în numerar sau efecte publice socotite cu 10% sub cursul zilei și 1/4 va trebui să fie subscrisă în bonuri pentru înzestrarea armatei.

74 1—2

Celelalte popoare, în frunte cu Italia, între care ne găscam și noi, au fost silite să ia parte la această luptă de partea forțelor particulariste, numai din cauza intoleranței nobilimei maghiare, dornică să-și menție neștirbita lor stăpânire de clasă sub haina ideologică a statului unitar maghiar. Românii au încercat, după cum atestă opera lui Aurel C. Popovici, să participe chiar activ la opera de reconstrucție a bazinului dunărean, așa cum o plănuia arhiducele Francisc Ferdinand, pe temelii naturale ale realităților naționale existente. De ele se temea, mai mult ca de orice, politica de stat maghiară. Pe aceste temelii înălță însă și astăzi Germania clădirea măreață a unității continentale, în spiritul glorioasei tradiții imperiale, care, în două momente de răscrucă, prin Caesar și Octavian August în antichitate, prin Carol cel Mare și Otto I în evul mediu, a salvat civilizația lumii redând Europei unitatea și continuitatea necesară creației spornice. În cadrul acestei mărețe perspective trebuie înțeles fenomenul german contemporan. După lungi și dureroase experiențe, conciliând cei doi poli extremi, principiul de libertate și cel de autoritate, care au dat evoluției europene forma sincopată a dramaturgiei sale desfășurări, regimul național-socialist a reu-

Un important anunț al Of. P. T. T. Brașov

Brașov, 12. — Se aduce la cunoștința celor în drept, că la Oficiul P. T. T. Brașov s'a început plata creanțelor dela Casa de Economie din Budapesta.

Cumpăr obiecte vechi:
 INCALȚĂMINTE, IMBRĂCĂMINTE, MOBILA ȘI ORICE ALTE OBIECTE VECHI.
 VIU ȘI LA DOMICILIU. — PLĂTESC CU BANI GATA IMEDIAT.
Maria Nicolae
 Brașov, Str. Regina Maria No. 55

Mica publicitate

CASĂ DE VANZARE sau de schimb în terit. cedat, Odorheiu, Bulev. Reg Ferdinand 126. 6 camere, bucăt., grădină, parc de flori, depozite. Schimb în Brașov sau București. A se adresa: Str. Dorobanților 42, sau C. R. Brașov, Ciurea Apostol.

DE INCHIRIAT 2 camere mobilate sau nemobilate. Str. Mihail Weiss Nr. 16., ap. 4, etaj. 75

Subsemnata Clara Golub, dentistă diplomată din Brașov, Piața Libertății 8, pierzând registrul de evidența aurului, îl declar nul și fără valoare în mâinile oricui s'ar găsi.

CALEA DE CROITOR și băiat de serviciu găesc angajament imediat la croitoria Szabo Ioan, str. Regele Carol 22, ap. III.

FUNCTIONAR tânăr, român, practic îndelungată la bancă, posedând perfect germana, franceza, puțin ungara și engleza, perfect mașina de scris, corespondența, secretariat, noțiuni juridice, caută post. La ziar sub „M. 5”. Brașov. 1—2

BUCĂTĂREASĂ sau fată isteasă, care să se priceapă și la gătit, se caută pentru angajare imediată. Adresa Str. Mareșal Averescu nr. 41, etaj II, la profesorul I. Gherghel.

ANGAJAM maestrul mecanic pentru automobile, vopsitor, electrician pentru acumulatori și bobinaje, și specialist în arcuri de automobile, cu lefuri bune. Oferte la firma „Auto-Record”, Str. Dr. Schnell Nr. 5, lângă fabrica Schiel. 78

DICKTENHOBEJ, cea 60 cm. în stare bună se caută. A se adresa la tâmplarul Grimm, Str. Plevnei 16.

DE INCHIRIAT o prăvălie în strada Gării Nr. 40. 425

Inimoasa inițiativă a d-lui Sabin Cioranu

directorul Băncii Naționale din Brașov

Din partea d-lui prof. Sabin Cioranu, directorul Băncii Naționale din Brașov, primim următoarea scrisoare:

Domnule Director,
Am cotit cu multă emoție nenorocirea unui frate basarabean, care și-a pierdut ambele picioare într-un accident la Dârste, cât și inimosul apel al redactorului „Gazetei Transilvaniei” pentru strângerea sumei necesare cumpărării protezelor.

Cred că ar fi bine ca „Gazeta Transilvaniei” să ia inițiativa deschiderii unei subscripții publice, atât în vederea strângerii fondurilor necesare cumpărării protezelor, cât și pentru asigurarea existenței, atâta timp cât fratele nostru din provincia pierdută, nu va fi capabil de muncă sau va primi ore-un angajament.

In loc de flori pe catafalcul regretatului profesor dr. Ion Minea, donez pentru scopul de mai sus, suma de Lei 500, iar din partea sediului ce conduc, suma de Lei 1000.

Acești bani vor fi depuși la Banca Albina, sucursala Brașov, pe numele ce veți binevoi a ne indica.

Primiți, domnule Director, încredințarea sentimentelor mele de aleasă considerațiune.

Brașov, 10 Februarie 1941.

Prof. SABIN CIORANU
directorul B. N. R.

Impărtășim cu toată căldura inimosa și româneasca inițiativă a d-lui prof. S. Cioranu. Dacă în această țară sfâșiată de necazuri, fiecare om ar pune o fărîmă din prisosul existenței sale pentru cel ce nu are, ar seca lacrimile care umezesc zeci și sute de mii de ochi, iar în casa celor ce pățimesc în rând cu Pavel Voronin, accidentatul dela Spitalul Mărzescu, va intra bucuria și alinarea.

Ne facem ecoul propunerii d-lui director al Băncii Naționale, deschizând în coloanele acestei gazete lista de subscripție pentru cumpărarea protezelor accidentatului Pavel Voronin.

Sumele se vor depune pe acest nume la Banca Albina, iar concomitent se vor publica în ziar, dimpreună cu numele donatorilor.

Solemnitatea dela liceul „Andrei Șaguna”

Brașov, 12. — In sala festivă a liceului „Andrei Șaguna” a avut loc, Joi 6 Febr., o frumoasă solemnitate școlară.

Corul liceului, condus de d. prof. I. Șuteu, a executat mai multe cântări: Imnul Regal, Deșteaptă-te Române, Pe-al nostru steag și Hora Unirii.

D. director Ioan Moșoiu a dat cetire apelului, adresat de d. general Antonescu către țară. Dsa a insistat apoi asupra spiritului de uniune, care trebuie să domnească în poporul nostru în aceste vremi de răscruce. A ilustrat cu dovezi din istoria noastră, că marile înfăptuiri naționale s'au făcut numai și numai prin uniunea tuturor în cuget și simțiri.

„Liceul nostru, a spus d-sa de încheere, a militat totdeauna pe linia marilor porunci ale neamului”.

TELEGRAMA TRIMISĂ D-LUI GENERAL ANTONESCU

Profesorii liceului s'au întrunit în conferință în ziua de 4 Febr. In numele corpului profesoral s'a trimis următoarea telegramă:

Activitatea religioasă a elevilor dela Liceul „Andrei Șaguna”

Brașov, 12. Elevii liceului „Andrei Șaguna” încununază în fiecare an străduințele lor școlare, cu o frumoasă activitate extrășcolară. Publicul brașovean este obișnuit în fiecare an să participe la câte un festival artistic, cu program și execuție excelentă, iar părțile mai marginase ale orașului și satele din jur sunt an de an vizitate cu serbări date de elevii liceului.

Pe lângă societatea literară de lectură „I. Popazu” și Soc. de matematică, elevii sunt constituiți și în societatea religioasă „Sf. Gheorghe”.

In cadrele acestei societăți ei cultivă nu numai pentru ei sentimentul religios, ci îl propagă și în afară de școală.

SERBAREA DE DUMINECĂ

Astfel Duminecă, 9 Februarie. soc. „Sf. Gheorghe” a elevilor a descins în Brașov-Vechiu.

Înainte de masă, elevii au luat parte la sf. liturgie, unde corul liturgic al elevilor, condus de elevul Radu Ionescu din cl. VIII-a, a dat răspunsurile liturgice, iar directorul Ioan Moșoiu a predicat cu adevărat și convingere despre virtutea umilinței.

După amiază în aceeași zi au dat o reușită serbare cu caracter religios în cadrul Căminului Cultural din Brașov-Vechiu.

Corul liturgic a cântat „Tatăl nostru” și „Sfânt, sfânt, sfânt”; elevul Ianculescu a declamat poezia: „Rugăciune” de Oct.

legamă de adeziune către Conducătorul Statului și s'a scris suma de lei 6600, echivalentul salariului pe o zi al profesorilor, pentru ajutorarea familiilor soldaților căzuți la datorie:

„Întreg corpul profesoral al liceului nostru, instituție care a militat totdeauna pe linia naționalismului românesc timp de aproape o sută de ani, roagă pe bunul Dumnezeu să ajute Regelui și Conducătorului Statului român să făurească o țară unită, mândră și puternică și Vă roagă, Domnule General, să primiți ca o contribuție la ajutorarea familiilor ostașilor căzuți, salariul lor pe o zi”.

Liceul ort. român „Andrei Șaguna”.

Se dă cea mai categorică desmințire svonorilor tendențioase cari încearcă să compromită prestigiul acestei școlae, prin aceea că s'ar fi amestecat în evenimentele din zilele de 21—23 Ian.

Liceul „Andrei Șaguna” în tot decursul acestor triste evenimente a ținut cursuri fără întrerupere.

Goga. Gherase Al. cl. VI a executat la acordeon un putpuriu național. Elevul Dascălu cl. VII a recitat frumos poezia: „Dela noi” de Oct. Goga, iar Balea Ilie cl. VII a executat câteva arii naționale cu talent. In partea a doua a programului, elevii clasei VII, cu concursul d-șoarelor Mândru, au jucat piesa: „Întoarcerea a-teului”.

Piesa a fost jucată în mod reușit. Asemenea manifestări cu caracter religios sunt atât de necesare în vremurile de azi și e de dorit să fie cât mai multe.

Membri noi ai „Aștrei culturale”

1. Membri fondatori: D. Dr. Spiridon Căndea, consilier arhiepiscopesc, Sibiu.

2. Membri pe viață: 1) D. Ioan Sântu, dir. Suc. Soc. de Asig. „Prima Ardeleană”, Sibiu; 2) Timaru Gheorghe, Dârste; 3) Jantea Florin, 4) Măzgăreanu Iorgu, 5) Cristea Elisabeta, 6) Berbecaru Dumitru, 7) Vodă Ioan, 8) Moga Emilian, 9) Dobre Ioan, 10) Șeitan Ioan și 11) Domnariu Ionel, toți din Brașov.

Tuturor celor de mai sus, comitetul central le aduce și pe această cale mulțumiri pentru înscrierea lor în șirul membrilor „Asociațiunii”.

Năpraznica moarte a unui subofițer de jandarmi

Șercaia, 12. — Sergentul instructor de jandarmi Anghel N. Tatu, originar din Alexandria, str. Decebal Nr. 80, pe când se afla în fața primăriei din localitate, unde făcea controlul circulației, a voit să oprească o mașină, care venea dinspre Brașov. Era împreună cu camaradul său, sergentul major Ioan Ciupea. Anghel Tatu s'a postat în șosea și a făcut semn mașinei, care era încă departe, ca să oprească. Mașina nu a oprit și l-a izbit în plin pe nefericitul subofițer, care a fost oribil mutilat. S'a constatat mai târziu că a fost omorât de un camion german, condus de șoferul Helmuth Riesmaier.

Imediat au sosit la fața locului, unde au făcut primele investigații, d-nii: Ioan V. Zăgan judecător, Dr. Aurel Tulbure medic de circ., căpt. Eugen Negreanu, sublocot. Constantin Paulescu, precum și d-nii: Justinian Țepârdea, șef de secție și Gheorghe Filimon, șef de post.

In aceeași seară au sosit dela legiunea de jandarmi din Făgăraș d-nii: maior Sabin Motora, maior Craioveanu și locot. B. Ionescu, cari împreună cu autoritățile locale au anchetat acest caz. Cercetările au fost continuate apoi a doua zi de către d. procuror Simionescu, d. judecător Ioan V. Zăgan și d. maior Craioveanu. Din reconstruirea faptului s'a constatat că șoferul avea posibilitatea să oprească mașina, la semnul făcut de jandarm.

In sala de festivități din palatul primăriei, trupul zdrobit al lui Anghel Tatu a fost așezat pe un catafalc, străjuit de ca-

marazii lui.

Sărmanul Anghel N. Tatu venise în localitate abia de 2 zile. El face parte din promoția dela 1 Noembrie anul 1939/1940 și era în vârstă de 24 de ani.

PROHODUL

Serviciul prohodului a fost oțicait de către preoții: Gh. Ivașcu-Hălmeag, care a rostit și predica funebrelă, Cornel Pop-Părău, Gh. Mija-Comăna de jos, Alex. Florea-Vlădeni, Spiridon Cosma-Sona și Romul Ciora-Răușor. S'a format un impunător cortegiu, format din toți intelectuali și plugarii români din localitate, pentru a petrece până la bariera târgușorului nostru pe bravul ostaș român, care a murit făcându-și datoria.

La marginea târgușorului, primul cuvânt de rămas bun l-a rostit d. plut. major Iustinian Țepârdea, șeful secției Șercaia.

Feciorii și fetele de plugari români, sub conducerea părintelui Valeriu Crișan, cântă versuri funebre, în cari e descris tragicul sfârșit al lui Anghel N. Tatu.

A mai vorbit în numele armatei d. înv. Ilie Tămășelu, subl. în escadronul de călărași din localitate.

Un ultim cuvânt de rămas bun rostește d. adv. Dr. Ioan Aldi-Popa.

Cosciugul e urcat apoi în camion și dus spre locul de veșnică odihnă.

VALERIU CRIȘAN

ȘTIRI ECONOMICE

CONTRIBUȚIA AFRICEI LA NEVOILE ALIMENTARE ALE EUROPEI

Roma, 12 (Bit.) — Pacea dreaptă și trainică ce va urma biruinței puterilor Axei va trebui, în chip necesar, să stabilească o mai echitabilă repartitie a coloniilor africane.

Africa poate să asigure Europei toată cantitatea de grăsimi de care are nevoie. Multe regiuni ale Africii Orientale Italiene și anumite provincii libiene sunt foarte prielnice măslinului. Plantațiile de măslini sădite de pomicultorii italieni vor da în curând un untdelemn de cea mai bună calitate.

In afară de măslin, în multe regiuni ale Africii, cresc plante oleaginoase, printre care sunt orchideele și palmierii oleaginoși ce cresc în stare sălbatică.

Uleiurile vegetale de origine africană vor costa pe consumatorii europeni mult mai puțin decât costă aceste produse în alte continente, pentru motivul că transportul revine la un preț mult mai scăzut.

PRODUCȚIE CRESCÂNDĂ DE PETROL ÎN SLOVACIA

Bratislava, 12. — Zăcămintele slovace de ulei mineral din Gbely sunt exploatare de soc. germană Erdoel A. G. Berlin, care grație înzestrării sondelor cu cele mai moderne aparate, a înregistrat un mare spor al producției. In timp ce cantitatea de petrol scos a fost de 38.551 tone în cel de al treilea sfert al anului 1939, cantitatea scoasă în același interval de timp în 1940 a fost de 67.095 tone. In ultimele două luni 1940, exploatarea de petrol a Slovaciei a fost de 165.561 tone, față de 115.455 tone în același timp al anului 1939. In ultimul timp se fac vaste sondajii la Turzovky în Slovacia nord-vestică, presupunându-se că aceste lucrări vor fi urmate de succes.

IN 1940. IUGOSLAVIA A PRODUS 4000 KG DE AUR

Belgrad, 12. — După relatări oficiale, exploatarea de aur a Iugoslaviei a fost în 1940 de 4000 kg. Se crede că scoaterea de aur va putea fi sporită în 1941 la 5500—6000 kg., presupunând reluarea în funcțiune a încă 10—15 mine aurifere.

CAUCIUCURI AMERICANE REȚINUTE DE ENGLEZI

Istanbul, 12. — Cercurile importatorilor turci au ridicat un protest împotriva reținerii nelegiuite la Basra a mai multor mij de cauciuci americani pentru automobile de către autoritățile engleze, pe motivul că Turcia ar putea să le furnizeze Germaniei. Aceste cauciuci, care au fost comandate de Turcia pentru acoperirea trebuințelor celor mai urgente ale țării, au fost plătite în America.

ITALIA INTREBUINȚEAZĂ ÎN IMPERIU APARATE DE ARAT ÎNZESTRATE CU MOTOARE CU GAZOGENE

Roma, 12 (Bit.) — Încercările de desțelenire a terenurilor făcute cu aparatele de arat prevăzute cu motoare cu gazogene au fost încununete de succes. Aceste încercări au dat bune rezultate atât pe terenurile cultivate, cât și pe cele acoperite cu bălării.

Generatorul de gaz a fost instalat pe un tractor Fiat Borghetto de 40 H. P. și au fost întrebuințate grape și pluguri cu 2 lame. Un hectar și jumătate de teren a fost desțelenit în timp de zece ceasuri. Adâncimea medie obținută în brazda a fost de 28 cm.

Intr-o oră întrebuințată pentru desțelenire, s'au consumat 20 kg. de cărbuni.

MARE SCHIMB DE MĂRFURI ÎNTRE RUSIA ȘI BULGARIA ÎN 1940

Sofia, 12. — Referindu-se la negocierile comerciale, ce se duc actualmente între Uniunea Sovietică și Bulgaria, ziarul din Sofia „Zora” scrie că în 1940, schimbul comercial între cele două țări a atins o înălțime-record în comparație cu anii 1939 și 1938. In timp ce desfacerile din 1939 au fost numai în valoare totală de abia 5 mil. leva și în 1938 de 2,5 mil., schimbul comercial a fost în anul trecut, în baza acordului din 5 Ianuarie 1940, în valoare totală de 70 mil. leva. Exportul bulgar spre Uniunea Sovietică a am sndr lsnrdsn de toate produse agrare și tutun. Din Uniunea Sovietică, Bulgaria a cumpărat bumbac, uleiuri, lână și piei.

PLANTAȚIUNI DE SMOCHINE ÎN BULGARIA

Sofia, 12. — In anul trecut au fost cultivate în regiunile dela Pomorie și Zarewo smochine, care au marcat o bună creștere, în climatul Mării Negre. In acest an, plantațiunile de smochine urmează să fie mărite.

RELUARFA SCHIMBULUI COMERCIAL SLOVACO-RUS

Bratislava, 12. — Societatea de import și export a Slovaciei „Dovus”, a încheiat prima afacere cu Uniunea Sovietică asupra furnizării de 3000 tone bumbac. Se așteaptă în curând încheierea de alte afaceri.

PĂMÂNT ARABIL PENTRU ȚĂRANI ÎN BULGARIA

Sofia, 12. — După cum a declarat ministrul de finanțe al Bulgariei, d. Bojiloff, o mare parte a suprafeței Dobrogei mediterane urmează să fie distribuită țărănilor bulgari fără pământ. Astfel, lipsa de pământ arabil, deosebit de simțitoare în Bulgaria, poate fi ameliorată.

ULTIMA ORA

† Prof. Ioan Minea

O veste neașteptată ne-a îndurerat sufletele. Savantul profesor universitar dela Clinica neurologică din Cluj-Sibiu s'a stins, zilele trecute, în vârstă de 63 de ani, răpus de o boală cruntă. Cimitirul din Turcheș, comuna sa natală, ce se află în județul nostru, a îmbrățișat rămășițele pământești ale distinsului cărturar și excepționalului om de știință, care a fost profesorul Ioan Minea.

Reprezentanții vieții publice din Brașov, în cea mai mare parte foști colegi ai marelui dispărut, l-au petrecut — Duminecă, în 9 Februarie a. c. — pe ultimul drum...

Prin dispariția profesorului Ioan Minea, neurologia românească îndură o mare pierdere. Făcea parte din acea elită intelectuală, care obișnuiește să-și îndeplinească datoria profesională în mod discret, fără zgomote deșarte, cufundându-se în munca-i zilnică ca într-o taină.

Când apărea figura expresivă a savantului profesor dela Clinica neurologică pe străzile Clujului, trecătorul, — de orice vârstă și de orice neam ar fi fost, — tresărea instinctiv, simțind ca a trecut pe lângă el unul din cele mai rare exemple ale rasei umane.

Elev și colaborator intim al marelui savant: prof. dr. Marinescu, Ioan Minea s'a ridicat prin muncă neobosită și agerime de spirit la cele mai înalte trepte ale carierei sale. Atât Academia de Medicină dela noi, cât și alte multe instituțiuni similare din străinătate l-au cinstit și i-au apreciat bogata-i activitate științifică, alegându-l printre membrii lor.

În viața școlară, regretatul profesor de la Universitatea clujană a jucat deosebită atenție a consacrat-o profesorul I. Minea specialității sale. Astfel activitatea sa în domeniul neurologiei a ajuns să fie atât de vastă, încât s'ar putea spune că formează o întreagă bibliotecă. Numele savantului profesor român dela Universitatea din Cluj va supraviețui vremelniceii, figurând la loc de cinste în istoria medicinei universale.

Dar cea mai mare pasiune, cea mai îndată atenție a consacrat-o profesorul I. Minea specialității sale. Astfel activitatea sa în domeniul neurologiei a ajuns să fie atât de vastă, încât s'ar putea spune că formează o întreagă bibliotecă. Numele savantului profesor român dela Universitatea din Cluj va supraviețui vremelniceii, figurând la loc de cinste în istoria medicinei universale.

Fie-i amintirea veșnică în sufletele tuturor, care l-au iubit și l-au simțat pentru vrednicia de care a dat, în viața sa pământească, o atât de strălucită dovadă.

Lupte de stradă la Quebec și New-Glasgow

New-York, 10 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

După cum se află abia acum, Sâmbătă seara, s'au dat la Quebec și New-Glasgow lupte de stradă violente, care au durat mai multe ore, între soldații canadieni și populația civilă.

Circulația a fost întreruptă mai mult timp de soldați în centrul orașului. Poliția municipală și jandarmeria s'au dovedit neputincioase.

Numeroși soldați răniți au fost duși la spitalul militar.

Autoritățile refuză să comunice numărul răniților, precum și cauzele care au dus la aceste turburări.

La Quebec, un regiment întreg de infanterie a fost consemnat într-o tabără pe un timp nelimitat. Motivul este că 400 de soldați din acest regiment au atacat poliția, deoarece fuseseră arestați doi soldați. În cursul luptelor, șeful poliției municipale a fost rănit.

Corespondentul agenției D. N. B. încheie, arătând că la Quebec s'au mai produs numeroase incidente, provocate de soldați.

Delictul de speculă este pedepsit în Italia cu moartea

Roma, 12 (Bit.) Monitorul Oficial italian publică următorul decret-lege, în care sunt prevăzute sancțiunile cu privire la producția și distribuția articolelor de primă necesitate:

Art. 1. — Cu excepția unor dispoziții speciale prevăzute în articolele următoare, sancțiunea stabilită de legile în vigoare pentru delictele privind producția, comerțul, recensământul, rezervarea oficială, rechiziția, adunarea și distribuția articolelor de primă necesitate este triplata.

Art. 2. — Cel care sustrage, în orice chip, consumului normal, articolele de primă necesitate în cantități însemnate cu scopul de a determina lipsa lor pe piață sau sporirea prețurilor, este pedepsit cu moartea. Dacă faptul nu a produs grave turburări pieței, se va aplica pe-

deapsa muncii silnice. În toate cazurile, mărfurile vor fi confiscate.

Art. 3. — Cel ce va distruge materii prime, produse agricole sau industriale, sau mijloacele de producție, pricinuind astfel grave prejudicii economiei naționale sau va produce articole de primă necesitate în cantități atât de mici încât să fie evidentă această intenție, este pedepsit cu moartea. Dacă faptul nu a produs grave prejudicii sau dacă marfa a fost produsă în cantități ce nu sunt simțitor de mici, se aplică munca silnică.

Art. 4. — Stabilirea delictelor prevăzute în art. 2 și 3 cade în seama Tribunalului special pentru apărarea statului. Stabilirea celorlalte delictelor indicate în art. 1 cade în sarcina Tribunalului ordinar care va utiliza procedura rapidă.

În cursul zilei de Luni Englezii au pierdut 38 de avioane

Berlin, 12 (Rador). — Agenția DNB cinci avioane britanice au fost doborâte în cursul zilei de ieri și în noaptea următoare. Este vorba de 10/11 Februarie avioane de luptă și un avion de vânătoare.

Numărul total al avioanelor britanice care au fost doborâte Luni de aviația germană se ridică la 38.

Portul Ostande violent atacat de marina britanică

Londra, 12 (Rador). — Amiralitatea transmite Marți seara următorul comunicat:

Unități ale marinei de război britanice au efectuat în zorii zilei de Marți un bombardament împotriva portului Ostande ocupat de germani.

Proectilele au căzut pe instalațiile din port și au putut fi observate numeroase incendii.

Unitățile noastre navale nu au suferit avarii și nu s'au înregistrat victime pe bord.

Hotărârile Consiliului de Miniștri ținut Luni Comunicat

Marți, 11 Februarie s'a ținut un consiliu de miniștri prezidat de d. general Antonescu.

Au participat d-nii: general Iosif Iacobici, ministrul Apărării Naționale, general Popescu Dumitru, ministrul Afacerilor interne, Mihai Antonescu, ministrul secretar de stat, general Radu Rosetti, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, N. Dragomir, ministrul Coordonării și Statului Major Economic, prof. dr. P. Tomescu, ministrul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, Nichifor Crainic, ministrul Propagandei, general Gh. Dobre, subsecretar de stat la ministrul Apărării Naționale pentru Inzestrarea Armatei, comandor aviator Gh. Jienescu, subsecretar de stat la Ministerul Aerului, Mircea Vulcănescu, subsecretar de stat la Finanțe, Enric Oietelișanu, subsecretar de stat la Educația Națională, V. Dimitriuc, subsecretar de stat la Economia Națională pentru petrol și exploatarea miniere, general Gh. Voiculescu, subsecretar de stat la ministrul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, general Ioan Popescu, subsecretar de stat la ministrul Afacerilor Interne, general Constantin Pantazi, subsecretar de stat la ministrul Apărării Naționale pentru armata de uscat, Ion Sandu, subsecretar de stat la Educația Națională.

D. general Iosif Iacobici, ministrul Apărării Naționale, în numele guvernului a prezentat d-lui general Antonescu felicitări pentru înălțarea sa la cel mai înalt grad ce se poate conferi celui mai vrednic ostaș în timp de pace.

D. general Antonescu a mulțumit călduros pentru felicitările ce i-au fost exprimate.

S'au luat apoi următoarele hotărâri:

1. D. general Antonescu a dat dispozițiuni pentru accelerarea lucrărilor privitoare la reorganizarea ministerelor.

2. Incadrarea funcționarilor publici pe baze noi. Tineretul dela școala primară până la Universitate va fi reeducat în spirit național patriotic. Se va pune o deosebită grijă pentru îndreptarea tineretului și a îndrumătorilor lui spre școală și spre muncă rodnică și folositoare țării și neamului românesc.

3. În ce privește biserica, preoțimea se va reîntoarce la altar, iar ierarhia dintre slujitorii bisericii va fi respectată cu strictețe.

4. Se va da o cât mai mare dezvoltare operei de asistență socială. La sate vor funcționa dispensare mobile, iar o parte din medicii refugiați din Capitală vor fi repartizați de Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale în provincie unde se simte nevoie.

Pentru o mai bună pregătire a studenților în medicină, ei vor fi obligați a face practica la țară în fiecare vară câte două luni.

5. S'a luat act de declarațiunile d-lui subsecretar de stat la Ministerul de Finanțe, că executarea bugetului se face în condiții satisfăcătoare.

6. Departamentele economice împreună cu Banca Națională vor lua măsuri pentru intensificarea acordării creditelor necesare pentru sporirea producției.

7. D. general Antonescu a dispus să se facă un control inopinat și cât mai des pentru verificarea la fața locului a produselor repartizate prin blocare consumului intern și armatei.

8. Se vor reînoui dispozițiunile date către autorități cu privire la măsurile de apărare pasivă.

Amiralul Darlan a fost desemnat ca urmaș al șefului Statului

Vichy, 12 (Rador). — Prin actul constituțional Nr. 4, amiralul Darlan a fost desemnat ca urmaș al șefului statului, în cazul când acesta ar fi împiedicat să exercite funcțiunile sale de șef al statului și șef al guvernului.

Amiralul Darlan, noul ministru al afacerilor externe, și-a luat Luni dimineața funcțiunea în primire dela d. Flandin.

În cercurile politice bine informate, se afirmă că transformarea completă a guvernului francez va fi terminată înainte de mijlocul acestei săptămâni.

Trupele engleze sunt gata să pătrundă în Thailand

Tokio, 10 (Rador). — Corespondentul agenției DNB, transmite următoarea telegramă primită de ziarul „Tokio Nichi Nichi” dela corespondentul său din Bangkok: Informațiuni primite la Bangkok arată că trupe britanice trimise dela Singapore au fost concentrate în partea de nord-vest a peninsulei Malacca, unde stau gata să pătrundă în Thailand.

Înștiințare

Aduc la cunoștința onor. public că am preluat magazinul de coloniale din Str. Traian Moșoiu No. 53 dela fostul proprietar Gerő Farkas și înștiințez pe creditorii acestuia de a anunța la adresa de mai sus eventualele creanțe ce au față de acest domn. Creanțele cari nu se vor anunța în termen de 10 zile, nu se mai pot lua în considerație.

AUGUST PAJORIN
Magazin de coloniale

În cursul anului trecut în Italia au fost clădite și reparate 43.458 case pentru țărani

Roma, 12 (Bit.) — Într'un raport al ministrului agriculturii înaintat Ducelui sunt arătate rezultatele obținute în Italia între 1 Ianuarie și 31 Decembrie 1940 pentru a dota pe țărani cu case pe măsura nevoilor și însemnătății muncii lor.

În decursul celor douăsprezece luni ale lui 1940 au fost construite 5.817 case noi pentru 6.177 familii. Capitalul investit în aceste lucrări a fost de 337.000.000 lire. 1598 de case au fost mărite și restaurate pentru ca să poată cuprinde un număr mai mare de familii și pentru a le spori confortul. În acest scop s'au cheltuit 65.500.000 lire.

Cele mai multe clădiri au fost făcute în Sicilia, unde sunt în curs întinsele lucrări de îmbunătățire a pământurilor.

Dacă luăm în considerare și ceea ce au făcut în această direcție celelalte ministere și instituții publice, în cursul anului 1940 au fost clădite și reparate în total 43.458 case pentru 44.436 familii locuind la sate, pentru care s'au cheltuit 1 miliard 757.000.000 lire.

Două vase britanice au fost scufundate în Canalul de Suez

Roma, 12 (Rador). — Cercurile gazetărești subliniază enorma senzație provocată de comunicatul german de ieri, în care semnalează că avioanele de recunoaștere ale corpului aviatiei germane au constatat că două vase inamice bombardate acum câteva timp sunt scufundate în Canalul de Suez.

Aceasta însemnează în cazul cel mai bun că traficul pe canal va întâmpina grave dificultăți până ce epavele celor două vase vor fi scoase la suprafață, ceea ce va dura câteva timp.